

[Bodil Thrane]

dre regulering og mere aftalefrihed; dermed ville vi nemlig finde et godt naturligt niveau for fremtidige lejere, som i langt højere grad end i dag ville afspejle det rette boligmonster i vort lille land.

Men tilbage til lovforslaget. Vi har også nogle spørgsmål til Vesterbroområdet i København, som nævnes på side 17 i bemærkningerne.

Jeg synes heller ikke, at det af beskrivelsen af det foreslåede loft over lejeniveauet præcist fremgår, hvor meget der ifølge denne markedsramme skal betales for investeringerne, uanset om vi taler om grundpriser, nedrivningsomkostninger eller andre ting. Derfor vil vi afvente udvalgsarbejdet, inden vi kan tilslutte os eller det modsatte. I øvrigt vil jeg godt nævne, at selv om det ikke er rammen for byfornyelse, vi diskuterer i dag, ser Venstre meget gerne, at vi sikrer, at den del af rammen for byfornyelse, der skal tilgodese landkommunerne, bliver lagt dér, hvor den rettelig hører hjemme, sådan at vi ikke bruger hele byfornyelsesrammen i byområderne.

Kaj Stilling (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Pelle Voigt, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne gøre følgende bemærkninger til forslaget:

Jeg vil starte med at sige, at SF afviser det foreliggende lovforslag. Med forslaget søger regeringen øjensynlig at følge sine forslag om lejeforhøjelser i den private udlejningssektor op med en fordyrelse af – og huslejeforhøjelser i – byfornyelsessektoren. De foreslåede beskæringer af boligsikringen i byfornyet byggeri og forslaget om at tilnærme prisen til det høje almennyttige prisniveau er helt uacceptable.

Samtidig må vi konstatere, at regeringen ikke har taget alvorlige skridt til at fjerne de astronomiske administrationsudgifter, vi har oplevet, f.eks. i byfornyelsen på Vesterbro, hvor administrationen nu udgør omkring 50 pct. af de samlede byfornyelsesudgifter.

Med sit forslag lægger regeringen op til sociale spændinger mellem privilegerede og fattige i byfornyelsesområderne, mellem dem, der vil få råd til de nye boliger og kan stemme ja, og dem, der må stemme nej eller flytte bort. Reelle indgreb over for administrationsudgifterne kunne spare langt større beløb end de henholdsvis 50 mio. og 110 mio. kr., regeringen og

kommunerne forventes at kunne spare gennem dette overgreb mod lejerne.

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministerens lovforslag er nok udtryk for det muliges kunst – altså for boligministeren – men det gør det ikke bedre. Det er et udtryk for, at vi får et endnu mere bureaukratisk byfornyelsessystem, end vi allerede har, og hvis der er noget, vi har brug for, så er det at få afreguleret dette område.

Vi har haft en masse lovforslag, hvor man har sagt, at det, man ville gøre, var at forenkle reglerne osv., men det er blevet værre og værre. Vi har simpelt hen et kinesisk system, som er uforståeligt både for dem, der skal leve efter loven, og for dem, som skal være ordførere på sagen. Det har et lixtal, som det kunne være meget interessant at få universitetet til at undersøge. Men det korte af det lange er, at hvis man skal sammenfatte det, der står, så er der da et par steder, hvor grundejerne får et par kroner mere; til gengæld betaler man altså for det i form af, at man får nogle dårligere regler.

Man får i og for sig to maksimumsgrænser for huslejefastsættelse. Man får det, vi kender nu: det lejedes værdi, og så får man i byfornyelsesloven en anden regel, som bestemmer, hvad nyt almennyttigt boligbyggeri skal koste; det er ikke en måde at lovgive på. Derimod tager man ikke fat på de reelle problemer, der er i byfornyelsesloven, f.eks. det, som SF's ordfører sagde, nemlig at langt de fleste penge, der går til et byfornyelsesprojekt, går til papir og ikke til byfornyelse, og det burde man se at gøre noget ved.

Jeg synes også, det er fuldstændig uhensigtsmæssigt, at man sætter en grænse på 6 måneder, hvor kommunerne kan sidde og nørkle med at godkende disse regnskaber; selv i Københavns Kommune har man sagt, at man i de fleste tilfælde sagtens kunne overholde en frist på 3 måneder.

Dernæst tager man heller ikke højde for et andet problem, som man ser masser af gange, nemlig at en kommune går ind og råder over en ejendom, som det ikke er nødvendigt at gå ind og råde over. Vi har landsretsdomme, som bagefter har givet grundejerne ret i, at det ikke var lovligt at gøre sådan, men det har man heller ikke gjort noget ved. Man har simpelt hen fået et par kroner til grundejerne, så har man